

جلوه اساطیر در دو بیتی‌های فایز دشتی

واژگان کلیدی

- * شعر فارسی
- * اساطیر
- * دوبیتی
- * بوشهر
- * فایز دشتی

سیده فاطمه مهدوی مرتضوی* sfm.mortazavi@yahoo.com

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد واحد بوشهر

چکیده

در شعر فایز دشتی اساطیر جلوه و شکوه خاصی دارند. او با بیانی کلی و دیدگاهی دیگر به جهان می‌نگرد و از اساطیر مختلف با بیان‌هایش گوناگون یاد می‌کند. وی گاهی فقط اساطیر ملی و یا مذهبی کهن را بیان می‌کند و گاه نیز به اسطوره‌سازی با کمک حوادث و شخصیت‌های غیر ایرانی دست می‌زند. وی به اساطیر مختلف اعم از اساطیر مذهبی و ملی پیش از اسلام و پس از اسلام و نیز اساطیر غیر ایرانی توجه داشته است. این مقاله با روش توصیفی و تحلیل محتوایی، میزان تأثیر اسطوره و بن‌مایه‌های آن را در اشعار فایز دشتی، شاعر بزرگ بوشهری، مورد کندوکاو و تجزیه و تحلیل قرار داده است. نخست، اشعار فایز مورد مطالعه و بررسی، سپس نمونه‌هایی از اساطیر ایرانی، غیر ایرانی و اساطیر مذهبی به‌کار رفته در این اشعار، استخراج و مورد شرح و تحلیل قرار گرفته است. یافته‌ها حاکی از آن است که گرایش‌های اسطوره‌ای فایز، متأثر از مطالعه عمیق شاهنامه و تعلیمات مکتب خانهای او بوده و منظور نگارنده از نگارش این مقاله، نمایاندن جایگاه اساطیر و تأثیر آن در شعر فایز است. فایز توانسته است در بعضی از دوبیتی‌های خود، نوع حماسه را به ادبیات غنایی وارد کند و اساطیر به‌کار رفته در اشعار، با هدف قبلی انتخاب و به‌کارگیری آنها باعث به‌وجود آمدن سبکی نو در دوبیتی شده است.